

En het WK 2026 gaat naar... VS, Canada en Mexico. Toch?

De Rode Duivels hebben gelijkgespeeld tegen Portugal, gewonnen van Egypte en spelen vanavond hun laatste oefenpartij. Tegen Costa Rica, dat vorige week nog verloor bij Engeland, kan het vriezen maar ook dooien, helemaal zeker zijn we niet.

Heelder pagina's zijn gevuld met twee/drie compleet onbelangrijke wedstrijden. Conclusies werden getrokken, spelers kregen punten en vlogen een bank vooruit of achteruit, de bondscoach werd op de vingers gekeken en de slotsom was: niet buitengewoon goed, maar ook niet slecht.

Er was een lichtpunt: Het Team maakt progressie want tegen Egypte was het al een stuk beter dan tegen Portugal. Dat Egypte een stuk slechter is dan Portugal en ook nog eens in volle ramadan aan de slag moest, werd voor het gemak even vergeten in de beschouwingen. Zolang de natie maar gerustgesteld wordt en de marketinginspanningen van de mediabazen niet in de kiem worden gesmoord door rampverhalen.

Zoals Peter Vandenbempt zaterdag in deze krant al zei, het opgestoken waarschuwend vingertje wordt al snel als negativisme weggezet. In sport vergeet men vaak dat het nooit zo goed is als men wel beweert, maar evenmin dat het zelden ook zo slecht is als men beweert. Een doordenker, alstublieft.

De grote onbekende

Voor rampverhalen was overigens geen enkele aanleiding: het waren tenslotte compleet onbelangrijke wedstrijden, waarin wat dingen zijn uitgetoetst. Soms werkten die, soms werkten die niet. Die probeersels zullen dan voor de eerste twee wedstrijden geweest zijn, nemen we aan, want spelen tegen Panama en Tunesië is erg verschillend van spelen tegen Engeland.

Dat wordt de grote onbekende en vanaf Kaliningrad wordt het steeds zwaarder. Op 28 juni om 20 uur onze tijd tot 22 uur zo ongeveer, en ook niet eerder, zullen we weten waar we aan toe zijn met deze Rode Duivels. Tegen sterke landen spelen wij niet zo vaak en dat is jammer.

Meestal komen we die tegen als het er echt om gaat spannen en dan schrikken we ons een bult, zoals tegen Argentinië op de World Cup 2014 en tegen Italië op het EK twee jaar geleden. Maar dat was onder Marc Wilmots en nu is Roberto Martínez aan zet, van wie zaterdag te lezen viel dat er maar weinig spelers in de nationale ploeg hem een blok aan het been zullen vinden. Dat zou volgende week al helemaal anders kunnen zijn.

WK met 48 landen

Kunnen we het dan even hebben over wat echt belangrijk is en misschien iets waarover zal worden beslist nog voor de eerste stamp op de bal wordt gegeven? Bijvoorbeeld de toewijzing van de World Cup van 2026 aan de Verenigde Staten, Canada en Mexico. Of dacht u dat Marokko het zou halen? Neen toch.

Met de FIFA weet je natuurlijk nooit, maar als ze echt hun superbond naar de kl... willen, dan moeten ze naar Marokko gaan en vooral met 48 landen. U weet toch ook dat het plan bestaat om in plaats van 32 deelnemende landen er 48 uit te nodigen? Dat is een stijging van 64 wedstrijden naar 80 en dat is nog wel te behappen, maar hier gaat het erom wie belang heeft om één op de vier voetballanden uit te nodigen op een eindronde.

Ook dat zullen we u verklappen: dat is FIFA-voorzitter Gianni Infantino, die volgend jaar alweer wil herkozen worden en daartoe de stemmen nodig heeft van de werelddelen die nu al geilen bij de gedachte dat ze meer landen naar de World Cup zullen mogen sturen. En die in één moeite Gianni I zullen prolongeren.

Marokko kan geen 48 deelnemende landen aan. Daarvoor zijn minimaal acht stadions nodig van 40.000 man, die elk twee groepen van drie onderdak geven, wat neerkomt op zes

wedstrijden per stadion. De laatste van elk van de zestien poules van drie zal afvallen en van dan af wordt het knock-outsysteem gehanteerd. Er komt dus een knock-out ronde bij, na de eerste twee poulewedstrijden.

Zo'n format kan alleen een groot land aan en dat is Marokko niet. De VS alleen al zijn al tien keer groter en hebben genoeg stadions om alle tachtig wedstrijden op een verschillende locatie te spelen. Komt daar nog eens bij dat ze samen met Mexico en Canada kandidaat zijn. En daarbovenop de vaststelling dat na Brazilië, Rusland en Qatar het hoog tijd wordt dat de grote voetbalfamilie zich in een minder labiel decor vestigt, kwestie van sponsors en andere partners een beetje zekerheid te gunnen.

Trump waarschuwt

Het enige wat roet in het Amerikaanse eten zou kunnen gooien, is de arrogantie van Donald Trump. Die heeft nog maar twee weken geleden gewaarschuwd dat hij niet zal dulden dat zijn zogeheten bondgenoten hem in dit dossier niet steunen. Zoals in de Verenigde Naties, twitterde hij er voor de slechte verstaanders bij.

Dat is koren op de molen van de oude krokodillen van de FIFA, die niet vergeten zijn dat de speeltijd voorbij was toen de Amerikaanse justitie zich vanaf 2015 actief ging bemoeien met de corruptie binnen de wereldvoetbalbond. In het oude regime werd gestemd door de 24 leden van het executief comité. Dat is nu vervangen door een vernieuwde FIFA Council van 36 man, en hadden die mogen stemmen, dan was het een eitje geweest voor de Amerikanen.

Vanaf nu wordt gestemd door de algemene vergadering van 207 landen, met daarin nogal wat oude krokodillen die zich schuilhouden, klaar om te bijten. Woensdag aanstaande zoekt één kandidatuur – Marokko of de VS, Canada en Mexico – naar een simpele meerderheid van 104 landen.

De oude krokodillen van de FIFA zijn niet vergeten dat de speeltijd voorbij was toen de Amerikaanse justitie zich ging bemoeien met corruptie



► Gianni Infantino dankt de FIFA-leden voor zijn verkiezing als voorzitter, eind februari 2016. De Zwitser hoopt volgend jaar te worden herverkozen en paait nu de kleinere voetballanden met extra WK-tickets. © EPA